

لنادم الحیل الحجاج علی الفرائی اللیلای

عَقَبُ عَيْكَ يَوْمًا ضَلَّ سَبُورَهُ

لَعْدُ دَارِ الْغُرْبِ بَا عَيْكَ خِدُونَهُ

لَعْدُ دَارِ الْغُرْبِ تَدْرِي أَيْحَالَهُ

خَدُونَهُ أَوْ غَرِي رَاحَ أَوْ خَدَرِ الْإِشَالِ

عَقَبُ مَا بَيْنَكَ أَوْ بَيْنِي الْأَجَلُ حَالِ

تَنَادَى يَا لِهَيْبَتِهِمْ مَا يَجُونَهُ

تَنَادَى يَا لِهَيْبَتِهِمْ صِدْقُ الْإِيْنَةِ

بَلَكِيْنَةُ الْإِبْلَاءِ بِالطُّقِ بَلَكِيْنَةِ

لَوْنِ سَلَامٍ يَطْلُ حَائِي الصَّنْعِيْنَةِ

أَهْلُ حُورٍ أَوْ غَدْرٍ عُنْكَ بَعِيْنِي

رَمُونَهُ إِسْجَمُ يَا رَاحِي الْبَنَاتِ

أَنَادَى أَوْ شَابِجِ الْعِشْرِ عَلَى الْإِيْنَةِ

بَعِيْنِي آلَ أُمِيَّةٍ رَقِيْعُونَهُ

بَعِيْنِي آلَ أُمِيَّةٍ سَبُورِ الْبَارِ

عَقَبُ عَيْكَ أَوْرِيْتَ أَتَاهُ الْإِشْعَالُ

أَوْ نَصِيْحِ أَمِي الْكَلْبَةِ وَبِكَ يَكْرَارُ

تَشَاهِدُ يَا لَوِي أَسْهَامِ الْإِيْمُونِ

تَشَاهِدُ يَا لَوِي مَيْ هَجَمَتِ الْخَيْلُ

وَحَسْبُ مَا تَحْرَمُ الْوَحْلُ الْخَيْلُ الْبَيْلُ

ظَلَامِ الْإِيْتَامِ أُنَادَى يَا وَبِيلُ

بَلَا حَيْلَ الْإِيْرِ مَيْ حَيْفُونَهُ

بَلَا حَيْلَ الْإِيْرِ هَايَ الْإِيْتَامِ

خَدُونَهُ هَالِيْ الْإِيْرِ رِيْلُ الْإِسْهَامِ

لنادم الحیل الحجاج علی الفرائی اللیلای

أَبَا الْفَضْلِ أَرْجَمَ حَسْبَ بَرْمِيْنِهِ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

حَيْثُ هَالُ تَوَدَّ حَالِمْ حَيْثُ

لحام العبد الحاج على الفداء  
زيت في كبرياء يعويل زكاء  
صاحته احمد مع جبر ياشيل سيد الور

طاعت امين الخيم زيب صدقة الحوه باطرا  
وهيه ممتيره انتاري وين اخويه العطشان  
شافني ابني الاعاكي او طاع وسط اميدان  
شيمته ادري مبرضة ابك ما بين العدوان  
سير هاسير الرسول ز علي ز القول  
صدقة وهيه امجوه ياشيل سيد الور

وايدريها امين الاحم تنجب والذبح سال  
نوب تعثر نوب نوكح او غاب من يد ما لا  
نوب تصرخ وين اخويه الجيت وياه ايجلال  
لن ديت وسط طعاره اسم ابن خير الاعمال  
نهي نادت يا حنين يا قطيع الود جيون  
بين زهر الطاهر ياشيل سيد الور

صاحته امين القلب خوه جيت اشجى من الاشوار  
ادري تنجب ديليك مثل دلاي المختار  
لحن في حركه اقليبي او تدرى تقليبي انصار  
لا خدر ظل بعد خالي او تلهب اخياي ابنار  
فلنا كنت معين بكم نحن نستعين  
والا كنه امقرره ياشيل سيد الور

كوم بين امي او شاهد بالجه الراي القوام  
والكفلة اعلى الوطيه مثل عودي ماسم  
طابحي وانتوف خالي جان اجاني لون سالم  
حك لو يعيد زخويه مري ما بين الفاطمه

جنب شاطي القرامه جبه في القلوات  
اورايت فوق الور ياشيل سيد الور

تدرى بين امي او ياشيل عيسى ماسم بالمحنه  
نوب عيسى الجيت اصبح وابدعه نوره جته  
والاشجى عيسى اسهام خفه او ابد خويه مارنه  
رما بالحيه او تباد وين او ليدي الامينه  
عمر سنة بين السهام ز يرفوه الاثام  
او جته متو ذره ياشيل سيد الور

بعد امين السبعين حيد اسم الالبوا طعاره  
اوليه تصرخ وين ابني ولفارك تشيناره  
صدقة الجته ولدها والد مع ظل التجاره  
او شافني او صاحبه اجبر ياشيل خا عجاره  
الك فوق الصعيد يا حيد يا حيد  
او ار قلبه امو جيره ياشيل سيد الور

خوفه يردون الاعاكي امشي بحاله غريبه  
وانته تبه اعلى الوطيه وانه مختاره او خيبه  
جيت ابك لون بيدي بطيح واملح لانيه  
او ما امين وسمع سماته امه العده اجماله مجيبه  
معك صار اللثاء عند ختم الانبياء  
افيم ابويه الجيده ياشيل سيد الور

الوطني  
الاماني  
يحيى هو ممدك او با ما يحيى روح  
الزيت افضلك يحيى روح  
غصبت عنك رحه وانه يحيى روح  
لحن عيني زهد الطاهر اذا روح

الحمد لله  
والصلاة والسلام  
على

سيدنا محمد  
الطاهر

وآله  
الطاهرين  
عليهم  
السلام

لحامد الحبيبي الحاج علي الفرائحي  
بالخراب طفله من اطفال ابي عقد الولد  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

بالخراب ابون طفله من اطفال العا صرية  
من درت بالنوا ابو هالا من ابون نجية  
هالا او ميتت هالا صاحت بويه يارو الرحمة  
كل الطيرك بالخراب بمقبل اطف كى به  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

ساهدة والد هالا النوا اقلب يحد ب  
او صاحت ابي الفرج جيت ايشو اوشل عليه  
خلي اشرح لك احوالى اوحى هضم عقبك  
شوق حالى ايشو ايشو ايشو ايشو ايشو  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

البيبي اصبح يشربها والبيبي اشم ولها  
او بدت اشرح المصيبة او بدت بالخراب  
او خيرة والد هالا بسهام المنيه امصوبها  
واشكر شافت مصايب عقب اهالى المرحله  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

او بدت من علب عملة كرى به ابد الخصمها  
او خيرة والد هالا لى كل وزها او املها  
او صاحت ابي الضرب بويه لال ايسل دمها  
عقب رحت الكولة انه اوجور شام التحمل  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

بويه بعد اركض بك اركض اركض اركض  
هجت اعلنه الاعاى او صحنه من التي الترمه  
وبن يحيى كرها اى البشر بالطف عاينه  
وبن جانا وين اكلوه الى شمس سيد اطله  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

مشو مشو منى جمل جور او مشوون ساقد  
خوفى اشرح لك امها بى بعد يتفكر دلك  
بويه طول الدرب تدرك بالجرة امى الول عليه  
حاصر ايام اليعامه اوكيدونه ايسل  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

لبنى من النوا فرت شافت ايدى بالخراب  
لاولها ايشو حاطر والقلب هجت امها بى  
واصرحت تحمى بريد راج ابويه او بد الخياب  
جان ابويه يحيى حاطر والرحمت هفتى الم  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

لطة اعلى الراى او ظلت بيجى واتغير الحال  
او صوت نوح او بيجى او سره ومن ليزيد الظلام  
مثل سيزو البده والليله والشجرة الال الال  
صوت نوح اسمع اوليس الحرم ظلت معوله  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

كالوا ايتيه تباشد عا لوى ابحاله شديدا  
كال ودوا اظلت ليها او بيه رلى الي تريد  
الطش ووده او شافت الولي اوصارة شهيد  
والجران عمر الفواطم والمدامع هامله  
صاحت ابون جيت بويه تبش اعل العالي

نصفها لما في على التواني الكبرياء  
ربيب الحرة اطاعت على الحميم  
او صدة ابونه بعد راي العلم

هلم هلم اسلون صدة بنت على  
صدة او صرهم اصرت آيا الولي  
سبحك هي ترصه ريب يتولى  
هي عقت عيلك يعنوان الشيم  
يملك هي ترصه هي عقت الدلال  
يب الي ما دروا صرها الخيال  
هي اد تحمار ييه اهل الضلال  
تصد نوب اعليك نوب اى الحرم

اى ابا الفضل اى برادر جان رجا  
خير نگر ز نيترا از وفا  
دستگیر قوم کين شد ارجا  
روز شب در کورش آهالم  
للم نوب احد صده و كوف  
حاله خطر العارضا بالفقو  
او نوب انظر ليك مقطوع الجوف  
عالم ريع مري يا نور الهم

رايتك حانت ييه عقد الول  
نوحى احقوف الاخوه الكريد  
او تبدل اجهودك الرهاى العايد  
اولعد ديه المصطف سيد الام

نصفها لب اى ساقى لب تنگان  
جان تودارى ارجفايه كوميان  
درب آباى برادر ابي رضان  
واى از ابي قوم نوار جوهر

لعد سيد الاسم اديت الوض  
اد يا عصيدى اكدك صنع المصطف  
اد يا الشمس و هلك بحوبه ماخفه  
او عمر ملك ابلايه هالدين اركم

ارسم ليك الحرم والا هتمام  
يا شيل عودى ايتارخ الاسلام  
مثل ما عودك لعد خير الانا  
حيه وايته صده لحى الحكيم

بعد بابت بهر بيخبر حياي  
ماور يا ر نصير وهم معي  
خود جو بابت گشتى از بهر حياي  
ايمه تا بان واى مجر كرم  
مويه للاسلام اديت الامهود  
اولعد ديه الرهاى ضحيت الوجود  
اولبوالمه ايمه كطوع الزنود  
او ما بلك حوى به عليك ابداهم

نکته

لحام الخبيث الحام على الزاكي

رحموا أو يكتب أميرة بالغاضرية  
الحب ونادي يخوتى من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

رحموا يخوتى أو حايه ابني الامادي  
او ظلمت اباري العايله وايحي ونادي  
وين الكفل صنعني برضى جدي الراهي  
دم عيني فوق الخد جره او وثني خفيه  
او قلى احرك من وثني من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

اي نونها لان اميد قلب زارم  
يلكم بحالم بنكر يد چشم اشكبان  
كستم اسير قوم كيني وبي قارم  
قلب من الكون مقطره در اين بيابان  
دارم بدل من حركتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

گو صوا يخوتى امي اللره او سوفوا الشيرالي  
بي آل اميه حايه او كل حايه مالي  
اوراح الولي او صار الشير للعيله والي  
اونار ابد ليلى مسيره يهل الحميه  
ما تصدون العربتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

كستم ميان قوم كيني من بي برادر  
هر دم زخم زين ما جبر برسيه ودر  
گويم به شد عكاسم آن شير دلاور  
دستش جدا از بيزه برهك سوران  
بر قلبم آمد محنتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

اتمنه واقفتي المنية ابكر به اليوم  
او ما جنت اصير اميره او تسيني القوم  
رينك شاهد عالي خويه يظلوم  
نومك شنه اعلا لره بين الرحيه  
ما ترضي انزل لرفعتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

اي كاشي ميگستم شهيد در اين بيابان  
صراحت ايسط نبي من ايجين جان  
داني كه از سويت روم در شام ويران  
اين راسي من بي معجزة اينور يردا  
ايله تو بجر عصمتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

لوريت للشا ابغضت و به الفوايم  
بي الحلال او بالحرم من الهوايم  
ريت الكفلي جان الي بين امي سالم  
عاشا جسته امودره فوق الوطيم  
او من عيني هلت عبرتي من هو اليطفي جبرتي  
بالمغاضرية بالمغاضرية

لحام الحيتان الحام على الواح

يا لمحمي خوي اكل التره يا عبا يا عبا  
شاهد خواتك حايه يا عبا يا عبا

يا لى كلب برضى الوطنى بحايه بحايه  
وانه اكلت هذا الظن والرايه والرايه

لمصنك يجرى مع عينا عينا  
وانه الدخر من حيدر يا عبا يا عبا

عبا يا سور الوفه والره والره  
بالدخر انه لحد عود اليه اليه

جسدك طريح على التره وابداه وابداه  
دكديس الكنظر يا عبا يا عبا

ما بعد ان شوى الحرم قد ساره قد ساره  
مى علب عيناك حايه او مختاره مختاره

والنهر صوبى ابعدر بتاره بتاره  
واصوى لىك امجره يا عبا يا عبا

ظامى رجيت وانه الحيت رجيه رجيه  
وانه الولى او صا الشبر واليه واليه

درهض يخيى او للوطنى رديه رديه  
او ترضه الحرم منحيه يا عبا يا عبا

منهرو الفصح رسك ينو ايدي ايدي  
واكلت اجفوك تره كطعوى كطعوى

وابسهم عيناك يا لوى صابون صابون  
او روى اعلم فلكد مجد يا عبا يا عبا

ترضه الحرم ترش البر مسيه مسيه  
او جيتك ما بين العده رقيه رقيه  
او صحتى من نار الخيم محويه محويه  
او سيطلى نار المسحره يا عبا يا عبا

القطعت بيا بدم اب هذا اليوم هذا اليوم  
ولكلون اخليك اواحد ويه الكوم والكوم

لو بيدى يملك حيت اقل بالمحوم بالمحوم  
اولا رجيت روح اميره يا عبا يا عبا

حالت غضب عندك لوف لوف انام لوف لوف  
لورحت ويايه الحرم والاينام والاينام

يا لى محوى والعيل بالام بالام  
واينادى الله الشجر يا عبا يا عبا

عالمى ريك بالولى ايراحنى ايراحنى  
طول الدرب انه ادرى ويارينى ايارينى

لايه الوادى كرىلم انصد على انصد  
واظن اجم واهوده يا عبا يا عبا

تنت برون الى

لنأدي المحسن الحاج علي الغراني

ضدة للبرية والذريع ساجم  
بنت حيدر ابتادي باكر هام

من خيبرها طلعت بنت علي ~~ابن~~  
كعدة للبرية أو تجذب بالجر  
علي كذل طعن المهرج الزهره  
تصدق يا عنيدي ابي بكر نام

لاني واصلت لاطي لفران ابني  
لن سافت اخوها اعلى الزهه  
او من القلب صاحت يا عنيدي الروح

~~او دمعتها ترهل من عذرة الحرام~~

ارد عتبا عتبا ابني العتيبي مفيد  
عصبا علي لاجل ادرك ايد ابايد  
ريد ليلايك اجنيه ماي بعد منريد  
بس انريد يمهه ابنة تظل داي

جن ناده كرعندان يازيلب  
لتعنيدي كولي اشينفع المعصب  
واعتاجي علي بنت علي ربيعت  
من عيني سكتي اوجيت سالم

ردي للخير يتي بيت حيدر  
او لتسويدي الحالي الشجرة اوسدر  
هذه عهد من الله الي اتقوا

طامي يحنه نبي ابراهيم لازم

انه الملتزم بالماي بنور العيني  
عنني رجب طامي والقلب نصي  
او عيني يحنل طامي عنيدي عيني  
برماح العبد او سهام او بالصار

اولن صاحت اسم الله يا عني  
بس عني من اقل عنيدي كراسي الياس  
او منزهو الكي يحاميدي بنو النومان  
او قلبي ابراهيم عنيدي يثل هام

متكلى بخوي او رحت علي  
يا ابو الشيم منزهو الي يكتلاني  
او منزهو الي ياريني او يرد ضعني  
او مال ل الله لا ابر ولا جام

خوفي امير ابي عنيدي عنيك  
بالحال الاهل ما بيني اوسيد  
منزهو الكي ريم سهم الجند بعنيك  
واخوفك كطعها كلي يا طام

خوفي عنكم ابو دوني لرفنا اسم  
مجناره ابراهيمي ابيك والايتام  
عمرني خوي رينه انيريه اولادام  
او ريت ابراهيم بله ماخوي عمر يا عني

لحام الحبه الحاج على ابراهيم الوائى

آمد زینب زار باچشان خونبار  
بر خیزای ابوالفضل ای علمدار باچشان خونبار

آمد کاروان آه زاری  
از شام بلا بالشک جاری  
تا گوید برت با سوگواری

هر چه دیده او بعد از تو خاری  
میهان از برایت از بهر لغایت  
سجاده آمده با حال بیمار باچشان خونبار

زین العابدین از شام ویران  
سویت آمده باچشان گریان  
خیزد کن پذیرای ز میهمان

روز از رنجیت ای عیسی آیا ساقی طفلان  
گوید کو حسیست

آلئون آمدم از بهر دیدار باچشان خونبار  
سویت آمده آلئون سکینه  
گوید ای جو عالم چنینه

رفتم از برت با جو رکینه  
لیکن قلب من در این زمین  
بر خیز و بنوش آب حق داری که بی تاب

گشتی ای جو جان وفادار باچشان خونبار  
از قبه سار از راه احسان  
ای عیسی بی احوال طفلان

از بعد از تو ملهور فراوان  
دیدیم از جفا جویان عدوان  
برگو تو چه دیدی چندی غم کشیدی

اندر کربلا از قوم کربلا باچشان خونبار

لیلی آمده با قلب پر خون  
گوید ای علی آلر تو آلئون

رفتت مرا بنمودی همچون  
اندر ماتحت با قلب محزون  
جست ماند بر خاک من با حال غمناک  
گریدم اسیر و بی پروا باچشان خونبار

آمده مادر قاسم ز دیده  
اشکس جاری ماتم کشیده  
رخت دامادی او آلئون بریده

بهر قاسم در خون طپیده  
گوید ای جوانم ای آرام جانم  
با من گو سینه من حتی به یلغار باچشان خونبار

آمد مادر از خرم محبت  
گوید آمدم آلئون سویت  
با پستان پر شیر و موییت

بر خیز ای پسر قربان رویت  
خوردی از دمه زهر آب دگشته می ر

بهره تو فراتی گشته غمخور باچشان خونبار  
تحت بعد از

حسبه جان حسبه جان  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
برادر برادر = عالم شود فدایت  
سو برار سربلوار از قیر طغلا بیت  
آمدند آمدند ایدم بهر لقایت  
ز عدوان ز عدوان دارند بی شکایت  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
شدم دور شدیم دور از بر تو حیل روز  
ز جور ز جور این دشمنان صد افروز  
ز حیثان ز حیثان اشکم جاری بدست  
بویک بسویک برگشته ام در افروز  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
یا الخا یا الخا همچو نه فتادی برخاک  
ز جور ز جور صدم لیرید نابالک  
جهت کدیمت از راه کینه صدمه  
سکینه سکینه شد دلخراش غمناک  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
بین از تو بی تو آتش به خیمه ام  
از این غم از این غم رویت در عیانم  
ایکاشی ایکاشی کور بعد خیمه ام  
نایبیم نایبیم نالان و طوکرها کم  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران

ز بعد ما ز بعدت سوکای کبر رفتم  
هنگام دلمرا = از غصه ات شکستم  
در اینده زه در اینده شهرها دگر تخفتم  
بجان یحیای تو چشم از تو بستم  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
در کف در کوفه دانی چه باید دیدم  
و اندر شام و اندر شام جور جفا کشیدم  
در دانت ز داغ دلت زین جهان فریدم  
هم حالی چه حالی در آن مجلس رسیدم  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران  
چه گویم چه گویم از آن خراب آیدم  
عزیزت عزیزت آن رفیقیم هیدم  
شد شهید شد شهید بر رشت ایچکرم  
نوائی نوائی با ما کم تو صوفی  
شد روزاربعیت اینده خواهر حرایت  
آمد ز شام ویران آمد ز شام ویران

بسم

لناتم الحسین الحاج علی القزازی

زیب نمکین ز دست کربلا

گفت با قلب هنرین مبتلا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

گفت زیب بادل زار هنرین

تشنه جان دادی ز جور اهل کین

پر لب آب مرا ز آذر دین

از زمین برخیز بی حال مرا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

ای حسین ای نور حسان ترم

بعد قتلت خالک غم شد بگرم

روز شب اندر این مظهرم

وین چراغ شد پیره مرا مانده

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

خیز بین بگرم علمدارت چه شد

وان علی اکبر زارت چه شد

قاسم داماد بی یارت چه شد

مادر من بر سر زان زیب مانده

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

خیز بین خلوت طغی گناه

گشته سیراب از دست سیه

گو چه بود از بهر او حرم گناه

شد ذبیح ای الذبیح از این جفا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

خیز بین آتش زدند اندر حیان

گشته بیار ز سیر این تمام

کاسته عمر همزه عمر تمام

میشد چون نور ز من دست با

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

کی بریده ای حسین از کین سرت

سر جدا کرده هی از بیکر

خیز بنگر بگرمی بر خواهرات

بر سر نعش تو بگشته عزا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

گر روم من همه قوص عیند

از حقای خوی شکر بلبند

من چنان بینم ستمهای یزید

منه لدم ای کاش میشد این سقا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

تا صیه سریان سوار اکنون روم

بی باد بادل بر خون روم

همه بیمار دل مخزون روم

شو شفیق آن مرا می در چرا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

ای حسین سر جدا ای حسین سر جدا

لخادم الحبيب الحاج علي الفرائي

يسوراهي ياربي الواي دگم اوخويه

سمع صوابي والون بلا تخم ابو اليه  
يتوبه ادرك اخاك انه طبع واعد ايه ملقه  
رکت عوج مثل حید گندل کافي ابره  
او شاهه عالنهر مي عضیده اویس ابد  
تعنه ابی مع جاری علی الوجنه او کعد لیر  
او جوده علی الریه او صوب بالسم  
جذب و نه اوله حنه او صرخ لاک یضی عینا

حینی آن سبیل بیخبر جو شید بادل غمنا  
صدای یا خاد رک به آن تخم ادرك اخاك  
بشد عازم بغم سوس بقلیم منظر صد  
بدید او بادل خوین زاسب افتاده روی خاک  
تلفنا دار این جرخ عقای دخی نایک  
امان از قوم دل سنگ امان از لشکر بی بلا  
بگفت با تخم عاقدام ندانم دیدیه بی نای

لتر قلب الر حیه صاع دگلی استلو ان اسو فک  
طیحه عالم شرع ظامی توک امن القلبی فک  
وصلت الخائیک انتم او کطعت امنی الخمر فک  
ولا اقدر ان اطلع اهل یاسلوتی منک  
دگم اسمو خینی الیوم مثل ما اسمع اجینک  
او حاله الاجل مایسی بی عود او سیک  
اول منک و حق لک

یضی قلبی اویلب خشی

تو بودی یا خا شت بیاهم ای برادر جان

تو میبودی علمدار رسیدم ای برادر جان

تو میبودی امید این بیاهم ای برادر جان

تو میبودی نگهبان خیاهم ای برادر جان

ز جان خیز شیدی اکنون کنارم ای برادر جان

همی خواهم که ایندم چا سیارم ای برادر جان

بدر رفیق و شکستی برادر ششم راهد وای

انه اشلون انظر الحاک او صم اهل العدر بالعبین

و شونک سبع ایدمک او کطعوا منک الحقیق

او عامود الفطیر منک تجمع دلالی الزهینی

او منزه الصوبک حوریه او یحیی علی القوم وین

دگلی یا صنوه اعیونی اجتنی الخافیه صینی

عـ ذاک الکلک فک لک قلبی البسم البین

اندلی اویاک صبیح کاک او بی استلا کالو

ز جان خیز رو سوی خیاهم ای علمدارم

که زینب منظر شسته بگویند زار و غمخوارم

اما الفطن اوار ما زانکنا حینی ای شور سالارم

سوی خنده منرا مهر بر خاک بگذارم

بگفتم ای سکنیه منی روم بهر که آب آرم

و بی حالم جینی گردید خجالها ز او دارم

گدا را ایستاد دهم بی حال ای حای

دگم آورد لایحیم او شاهد زینب الحرم

دگم او سحبه اضیعولک او ضعیف بعد شهر

دگم او شاهد استکبه تشبیهاها هم جمره

صرخ عینیا یاخویه او یسلوه مرحة الرهره

دخلی البیانی اهنه دسوف انجالی الشجره

انه الی و اعدده سکه تراها الجینی منتظره

ارویه یا یو الیه دگلی اشلون او دای

لنظام الحبيب الحاج على الوائلي

يو اليه عبي يار ابي الشيم  
كوم واتلكه الفواطم والحرم

يو اليه كوم سوف العايد  
مى يره ردة الطوق كريد  
تخب او تصرخ بين عقد الولد  
وين كبرك يا سيد اللهم

وين كبرك يا حليف الغائمه  
يوم اربعيلك ودايع فاطمه  
رده او تصرخ بين حامي الحمة  
حينه من الاشام يار ابي الرحيم

كوم يا صنوة على حامي الدخيل  
وانظر اشجارا وجره الحال العليل

بصر في امي الوطيم والمدمع سيل  
ما تصد الحالى اولى الولم

بويه در نظر وار دهره بالجره  
من تحت من اطر فوق الزره  
نار طلت بلا حيايم او موجه  
طاف بينى او عمد صيوانى الزند

انظر او ما سوف ابد غير العده  
او قلب زينب بويه الله ايساعده  
هم مهيبه حمل ريت اشاده  
حينه شافت نار تسع بالخييم

صدمه بين الزهب والنار او اصبح  
بسم الاكبر بالعلوى والله جن ببح  
او عال شر ببح مكر هاتم ظل طريح  
او عينه صابوها الاعلى بالسم

او حاكم العربى كل فوق الدوب  
اورسله تخب والمدا مع دم تصب  
اور حنه غل للشر حاله غصب  
او راسك الباني اورلاى الخيم

بالخرام تزلونه يا لولى  
ريت تنلا حالتي احواله هلى  
او طفله من اليه يا صنوة على  
راحت اوريت ايجل راي العلام

اه من مجلس يريد او عذره  
اورسله اربطت الذهب من ونيه  
ون دليلى او ام بجمرة شربه

او بالاشت من فخر اصبح

احمد المجدد على الوائى ربنا تلت دكات

يا قمر هاتم كرم وانظر عليه  
حالت غصبت هاليوم عك مشيه

يا قمر هاتم كرم لا تبهك نايم =  
سوف اشعده هاليوم حال القوام  
طمنه عقب عيناك بين الف ظالم  
وتنادى يا عيسى ما تصد ليه

خير اى علمدار سبب بيمر  
از خاك خون بر ما يگدم تو بگر  
گشيم اسير ابي قوم ستم  
والله لك ايه عدوان از جور كينه

الله كينك اضعون هجج الزهاد  
لايس ترضه الروح و به الاعادى  
كلى بخويه اسكون لوحده الحادى  
يا شيل عودى منزه الايباى الضعيف

موى اسيرى النون بينوروايم  
روز شب اندر آه شور فغانيم  
استى ز بعد تو ما ديگر نمايم  
چون حال ما بعده هي باخم قرينه

يا خويه ريت اويك بالخاصيه  
تسبح ابقيهر ادماك يوم المنيه  
او مزروع لر مى انام لى الدعيه  
والشمر كل اسكون يبيع وليه

تبرى كه برهيم تو آمد اى برادر  
قلب مرا آشفته كر ندیده ام تر  
هاتم بر دستت جدا گشته راسلر  
پسند چنان جسم ترا كنون كينه

ترضه عليه اليوم تصد التانى  
ترضه عقيلتكم تضل امهه الاراى  
لونا سده دوى بالوطن عك يعباى  
بالطى اقول اهل الغدر قطعوا يمينيه

در كوفه و در شام اگر برسند ازى  
كو آن علمدار رسيد ماه دوماى  
گويم كه گشته مقتول از جور دكنى  
در كر بلا جيسى هي بخش زمينه

الحاکم الحیدر الحاکم علی الوائلی

آه از آن ساعت که سپید مصلحتی  
گفت با افغان ایا خواهر بیا

گفت ایا خواهر بیا اندر برم  
وی تخماید زار و دلخون خواهرم  
بیه به می چون گشته شام آفرم  
میروی فردا تو در آه بکا  
این تو در شام وداع می بدان  
می شوم فردا ز جور دشمنان  
گشته اندر این زمینی با صد غنار  
محرکی گردد به یاد رک ملا

می شوم فردا قتل قوم کین  
از جفا و کینه اندر این زمینی  
میروی تو دستگیره ظالمین  
راسم از پیکر خود از کین جدا  
زینیم ایندم وداع آخر است  
شورش اندر و داعم بر سر است  
کر بلا را بیا که همچون محشر است  
محشر قتل عمره را نم به بیا

می شود عیان می دشتی جدا  
می شود تمام هشی خوشی حنا  
اکرم گشته شود در قتلگاه  
از غم تیری بجلعوشی رها

آتش کین میزند اندر خیام  
طوفانهای می هر اسان از لثام  
از رسیدن کر بلا تا شهر شام  
همه راسم بیاید از جفا

خجایی ما تیشه لب جان میدهم  
جان ز بهر خجایی سجان میدهم  
این ده ماره روان اینار هم  
از ازل تعیین شد از بهره ما

خواهر ابر را قیه عمریان سوار  
می بندت این دیار آن دیار  
همه سخادم آن بیمار زار  
می شنید آن فرانی در جزا

سخت

نماد العبد المذنب على التواضع الكبرياء

يخوب الرضا او صد اعلم حالي  
خريبه او حايه او ماعدي والي  
او عقب عياله اجد كل چاره مالي  
دايلي از صوب او رمعي تفخري

يخوب الرضا او صد الفواهم  
تند، لا تظل عالجه تابم  
عسانه نيتل بي الله سالم  
تظل بين النبي او ضي قلب حيد

يخوب الرضا او صد الاعادي  
عليه هرگوا احييه او تنادي  
يواليه يريانه الرهادي  
طريح الله اوله قلبي تظفر

يخوب الرضا او صد اليتامه  
و خوي اليهم العروا نهم  
على العبره و لم امي اسلام  
عاني بالعه يادهر الاكر

يخوب الرضا او صد الخيمه  
تراها ميعره او ظلت هر مه  
خياره اكر بلم اوراق الكفله  
متره هاتم عضيدي او بدر الاهر

يخوب الرضا او صد الدليلي  
يون او و لله روع دليلي  
لون جان القمر فكم جفلي  
ولا واحد له اخياني ايتجبر

سخت بعون

ملحق الفارسي

نماد العبد المذنب على التواضع الكبرياء

ز جاحيز ايم ابرار بيا همراه من يا خودم را  
ز جاحيز هر ابر خاك سوزان فتادي از چاهي قوم و  
هر اصد باره تن گشي بديدان ميان قوم نيمه رسته  
ز جاحيز نگر بعدت همان شد سكينه دستگر گويان شد  
عليك دلغيني ناتوان شد هي گويد چارم مي سرگر  
ز جاحيز نگر زيب چه حال است رباب از داغ اصغر برملا  
هر اين جسم ياك بايمال است ز سم اسبهاي قوم كافر  
ز جاحيز نگر بادیده گشت چه آمد بر سر اين كودكان  
بيمان جمله در شور فغانست ز هجرت ميروند بر سينه و سر  
ز جاحيز كه ليلي اي قراست براي آكر آن گلعدار است  
بس از تو مضطرب غمگين زار است غمت در قلب او بارور  
ز جاحيز كه شد وقت كيري ندارم مي دريك دستگري

ز عالم اي برادر از چيري قدايت مي شود اين جان شو  
ز جاحيز كه يك ياورد نام  
بروي تا فيه عربان سوارم  
الهي كاشي من جان ميبارم

هي در كر بلا از تير و خنجر  
ز جاحيز بشام غم روانم  
اسير دستگر دشمنانم  
مراي ختم كن ايندم بيايم

جرايت را دهد زهر به اهل  
سخت بعون  
خلفها سحر بر

خادم اعلى الحاج على الراى الكرى  
 زيب مصطفیٰ یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا  
 آه از آن ساعه که ز زینب باده زار گریه  
 دید اندر قتلگه افتاده بروی زمین  
 سوز از بوی مست آن سبب بیغم حین  
 گفت آندم =  
 بادو صد لحم  
 دیده بر لبم یا خا اعلا خروید  
 رأی بی معر یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا

هله هله اشلون طلع طلعه امی الحیم زینب  
 هله هله اشلون صاحت بالمعاره او عده تخذ  
 هله هله اشلون شوفه صافت الجسم المثرها  
 اجبه یمنه اتوف جسم

اولو الله شیکه او حید تر بالرب  
 بانی اطهر یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا  
 یا خا بر خیر و بگر خواهر ترا ارفا  
 ایله راسترا بریدند قوم اعدا از قفا  
 جسم یاکت یا سمال اسپر شد از جفا  
 خیر یلگدم  
 هر حد ۳  
 دخت خیدر یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا

طحلت خدمت حیل او بجل جسمی  
 وین ابو فاضل حفیل یکل عقد الو  
 عید کله قله و انما من الله

خدمت بگری او طری دهری  
 اورا خدوی وانه حست امد الله  
 ایچه انور یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا  
 خیر که از هر مایه باره گانت چاره  
 ایله برخاک بیابان بلا افتاده  
 این بنما نرا بدست کی بر در داده  
 گتم زکین باغم قمرین  
 ایندم حیلن چشم از مایه  
 زار غم برو یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا

گوم بین اعی او شاهد لحد دلانی  
 ریت وافتنی المیه اولاکت فوق الر  
 جنتک لیوف ایه یا عید اموز  
 رخت حنی او خا بر صنی

او زار وکی او نار قلبی اموز  
 عصمت داور یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا  
 گرویم از کر بلا جلد بخاری درو  
 با گروه یتر جفا و قوم قوم یرفتی  
 مگر صراحت را بکیر دخت زاره زمر  
 می حکوم

از عدویم  
 حال ورویم  
 نرد آنرور یافنا یا حسین یا حسین  
 بادو چشم تر یافنا

غضب عندك لومئید یا عظیم  
ما رنگی اشلون بیسم و الحیا امیرهد  
واخوانی الی کفولونی اعلی الوصله اهد  
ریک سالم

للعوالم  
متر هاشم  
بنظر الموم کیده  
یا دوحیم ترکتنا  
یا دوحیم ترکتنا  
یا دوحیم ترکتنا

گر روع اندر رای مجلس کوم برید  
گر مرا بید باین حاله ز بعد نا امید  
گو چارم یا شحاتهای آن قوم  
در بیان در مقام

در اصانت شرفانی ای وحید  
تا دم آخر بکتنا یا عظیم  
یا دوحیم ترکتنا